

XXX (2023) št. 3

ISSN 1318-5772

BOŽJA BESEDA DANES

Revija Zavoda Biblično gibanje

»Vse, kar je ustvaril Bog, je dobro in ničesar ne smemo zametavati.«

(1 Tim 4,4)

ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλὸν
καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον.

ODNOS DO HRANE

BOŽJA BESEDA RASTE Gregor Čušin
Omizje in občestvo

POGOVOR Z MAKSIMILIJANOM MATJAŽEM s. Snežna Večko
Jezus je želel ostati trajno navzoč med nami po hrani

RAZLAGA ODLOMKA STARE ZAVEZE Alan Tedeško
Hrana v Svetem pismu

ODREŠENJSKA DRAMA Matjaž Črnivec
Od sadu spoznanja do drevesa življenja

BOŽJA BESEDA V PODOBI Jožef Muhovič
Prstni odtisi

IZZIV ZA OSEBNO DELO Teja Omerzel
Kako nahraniti srce in koga povabiti na večerjo?

UVODNIK Samo Skralovnik TELESNE POTREBE KOT BOŽJI SMEROKAZ	3
BOŽJA BESEDA RASTE Gregor Čušin OMIZJE IN OBČESTVO	4
PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO Primož Erjavec HRANA JE BLAGOSLOV	6
POGOVOR S PRIJATELJI BOŽJE BESEDE s. Snežna Večko JEZUS JE ŽELEL OSTATI TRAJNO NAVZOČ MED NAMI PO HRANI	8
RAZLAGA ODLOMKA STARE ZAVEZE Alan Tedeško HRANA V SVETEM PISMU	12
RAZLAGA ODLOMKA NOVE ZAVEZE Matjaž Celarc NOVOZAVEZNI POGLED NA HRANO	15
ODREŠENJSKA DRAMA Matjaž Črnivec OD SADU SPOZNANJA DO DREVESA ŽIVLJENJA	18
BOŽJA BESEDA V PODOBI Jožef Muhovič PRSTNI ODTISI	22
BIBLIČNI TOPOSI Samo Skralovnik OSNOVNA HRANA V SVETEM PISMU IN NJEN POMEN	24
CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO br. Jan Dominik Bogataj SIRSKO IZROČILO O POETIČNEM ZAHVALJEVANJU PRI OBEDIH	27
MALI KLJUČ SVETEGA PISMA s. Snežna Večko JUDOVSKA OBNOVA	30
OSEBE V SVETEM PISMU Izet Veladžić TISTI DEČEK, KI JE IMEL PET HLEBOV IN DVE RIBI	31
SMEJATI SE S SVETIM PISMOM Marc Gellman BOG NAJDE PRAVEGA MOŽA	32
IZZIV ZA OSEBNO DELO Teja Omerzel KAKO NAHRANITI SRCE IN KOGA POVABITI NA VEČERJO?	34
BOŽJA BESEDA IN MLADI Tinka Krašovec ESM V LJUBLJANI	35
BOŽJA BESEDA V PREVODU Jože Krašovec NOVI KOMENTIRANI PREVOD SVETEGA PISMA (JERUZALEMSKA IZDAJA)	36
PRIPOROČAMO V BRANJE Maksimilijan Matjaž MILOST V TVOJIH OČEH, RAZLAGA ODLOMKOV PRVE IN DRUGE MOJZESOVE KNJIGE	40
POROČILO Tatjana Hudomalj VESELITE SE V GOSPODU	41
POROČILO Zlata Krašovec SINODALNI BIBLIČNI VIKEND	42
MOLITEV Z BOŽJO BESEDO Anda Perdan	46

BOŽJA BESEDA DANES je katoliška biblična revija, ki jo izdaja Zavod Biblično gibanje s podporo SŠK. Izhaja trikrat letno.

Revijo lahko naročite ali odjavite po pošti na naslov gibanja in uredništva.

NASLOV ZAVODA IN UREDNIŠTVA:

Zavod Biblično gibanje
Poljanska cesta 2, 1000 Ljubljana
info@biblicnogibanje.si
www.biblicnogibanje.si
www.facebook.com/biblicnogibanje.si

UREDNIŠKI ODBOR:

Vlasta Doležal Rus, Tatjana Rupnik, Jure Koželj, Snežna Večko, Bogdan Rus, Marko Rijavec, Teja Omerzel
GLAVNI UREDNIK: Samo Skralovnik
ODGOVORNI UREDNIK: Maksimilijan Matjaž
LEKTORIRANJE: Barbara Skralovnik
FOTOGRAFIJE: Avtorji uporabljenih fotografij so navedeni pod fotografijami.
FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI: Raul Angel (Unsplash)
PRELOM IN PRIPRAVA ZA TISK: Robert Rošker
OBLIKOVNA ZASNOVA: Branka Smodiš
TISK: Salve, d. o. o., Ljubljana

Priporočen je prostovoljni dar za pokritje stroškov izhajanja revije.
Transakcijski račun pri Delavski hranilnici: SI56 6100 0002 0986006

TELESNE POTREBE KOT BOŽJI SMEROKAZ

Z letošnjo zadnjo številko, tematsko številko o svetopisemskem pogledu na hrano, zaokrožamo triptih krščanskih etičnih izzivov sodobnega človeka skozi naočnike Svetega pisma. Triptih – pogled na okolje, nosilce oblasti in hrano – sestavlja nekakšen krščanski etos, načela, izpeljana iz svetopisemske vere, ki nas vodijo v vsakdanjem ravnanju. Vsaka od navedenih tem je aktualna skozi vse leto, gotovo pa je praznični čas, ko se naše mize (in noge) šibijo pod težo dobrot, zelo primeren trenutek za razmislek o odnosu do hrane. Prehranjevanje je temeljna človekova potreba, ki je sooblikovala vsako kulturo. Hrana v Svetem pismu ne predstavlja le pomembnega zgodovinskega in kulturnega presečišča (številni dogodki so se zgodili za mizo), temveč doživi tudi izjemno teološko transformacijo. Človekovo usodo – padec in odrešenje – opredeljuje prav hrana: »Vzela je torej od njegovega sadu in jedla, dala pa je tudi možu, ki je bil z njo, in je jedel.« (1 Mz 3,6) Tudi dogajanje ob koncu časov je podrobno naslikano z mesijansko gostijo (Iz 25,6-8).

V Stari zavezi isti besedni koren izraža primarne telesne potrebe, povezane z obstojem, posebej lakoto in žejo, kot tudi hrepenenje po Bogu. Koren po eni strani torej izraža temeljne potrebe telesa, po drugi pa hkrati našo najglobljo potrebo, potrebo po Bogu. Jezus blagruje lačne in žejne pravičnosti (Mt 5,6), pri čemer hoče pokazati, da je intenzivnost hrepenenja po pravičnosti (Bogu) enaka elementarni človekovi potrebi po hrani in pijači. To pomeni, da se v Svetem pismu hrepenenje oz. telesna potreba po hrani in Bogu označuje z istim besediščem, česar ne smemo razumeti kot naključje, temveč kot pomembno semantično-teološko vozlišče, ki pripravlja prostor srečanju človeka in sočloveka/Boga v resničnosti življenja, tj. za mizo.

Sveto pismo vabi k spoznanju, da so v življenju pomembnejše stvari, kot je lehem, kruh (prim. 5 Mz 8,3), a vseeno podčrta dejstvo, da so telesne potrebe hkrati nekakšen Božji smerokaz. Definiramo jih lahko kot vitalno težnjo po ohranitvi (v različnih oblikah), saj izražajo življenjski dinamizem, ki žene človeka k izpolnitvi njegovih vitalnih potreb za preživetje; te potrebe vključujejo tudi Boga. Ko telesne potrebe pos-

foto: Tatjana Splichal

tanejo vodilo, ki določa človeka, njegov pogled na svet in njegovo ravnanje v svetu, ko kriterij postane poln želodec, ne osebna in duhovna svoboda, se – tipološko in fizično – spogledujemo s suženjstvom: »Spominjamo se rib, ki smo jih zastoj jedli v Egiptu, kumar, lubenic, pora, čebule in česna.« (4 Mz 11,5) Potreba po hrani je legitimna želja, ki sama po sebi nikakor ni grešna, vendar ne sme postati merilo in cilj našega življenja. •••

foto: Joanna Kosinska (Unsplash)

OMIZJE IN OBČESTVO

Žalostno, a z Božje strani duhovito »naključje« je, da začenjam s pisanjem tegale prispevka neposredno po zdravniškem pregledu, na katerem so me premerili, pomerili, stehali in pretehtali. Moja zdravnica je mlada, samska, vitka in športnica, jaz pa – saj me poznate – nič od tega. Če skrajšam njeno predolgo pridigo, jo lahko strnem v slogan: »Daj kaj nase, ne sam' vase!« In če se ta trenutek režite, vas prosim, da nikar, saj je tudi mene minil smeh, ko me je s sprehodom po zdravstvenih razpredelnicah razglasila za »visokorizično osebo«. Zgolj zaradi teh nekaj kilogramov viška.

»Odvečnih kilogramov,« kot je rekla. No, meni niso odveč: težko sem jih pridelal in drago plačal! Poleg tega se na vseh področjih veselimo presežkov, le pri kilogramih nekaj sitnarimo.

In naj poudarim, da sem do »presežka« prišel samo zato, ker sem se preveč zanašal na Sveto pismo! Dovolite, da pojasnim. Začnimo pri začetku ... v raj. Adamu in Evi je Bog resda rekel: »Glejta,

dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano« (1Mz 1,29), zaradi česar mnogi razlagajo, da Bog priporoča vsaj vegetarijanstvo, če ne že kar veganstva, vendar je treba pogledati, kam nas taka pot pripelje. Osebo namreč močno dvomim, da je človek, ki uživa zgolj sadje in zelenjavo, kdaj zares do konca sit in zadovoljen. Ko bi prva dva človeka jedla, kot se spodobi, bi po obilnem kosilu spala, če ne spala, pa vsaj ne razmišljala, kaj bi še jedla. In ko bi se prikazal hudič v kakršni koli podobi in bi ponujal ne vem kaj, bi rekla: »Ne, hvala. Pojedla sva tri hode s predjedjo in sladico. Niti grižljaja več!« Tako pa ju je premamilo jabolko! Dobro, no, saj vem, da je to z jabolkom pomota, vsekakor pa je šlo za sadje. Sadje! Kako lačen mora biti človek, da zaradi ugriza v sadež zapravi raj?!

Naprej: teorija o »božjem vegetarijanstvu« nima trdnih temeljev, to lahko spoznamo v naslednjem svetopisemskem poglavju, ko Bog sprejme Abelovo

*Bog svojo
dobroto
in ljubezen
dostikrat
izkazuje preko
hrane.*

JEZUS JE ŽELEL OSTATI TRAJNO NAVZOČ MED NAMI PO HRANI

Gost praznične številke revije *Božja beseda danes* je škof dr. Maksimilijan Matjaž, poznavalec Svetega pisma in dolgoletni sodelavec revije. Ker ima hrana v Svetem pismu pomembno vlogo – človekova usoda od padca do odrešenja je predstavljena prav s hrano – smo pogovor tematsko usmerili. V nadaljevanju lahko preberemo, da je greh vstopil v svet preko odnosa do hrane, a s »hrano« v svet vstopa tudi odrešenje. Ni bilo dovolj, da si je Bog

Svetega pisma nadel podobo človeka, moral se je spremeniti v hrano, v kruh (evharistijo). Škof izhaja iz Koroške, kamor se še vedno rad vrača, še posebej rad obiše svoje očeta na Remšniku.

Kaj od tega, kar ti skuha oče, imaš najrajši?

Prav lepo vprašanje za uvod najinega pogovora (*smeh*). Oba veva, da tukaj v prvi vrsti ne gre

Vsaka hrana, ki mi jo pripravi oče, je praznična, je nekaj posebnega, predstavlja dom.

foto: Marjana Perkovič

za hrano, ampak za to, kdo jo pripravlja. S prehranjevanjem so povezana najbolj intimna in primarna človekova občutja po domu, bližini, odnosih. Vsaka hrana, ki mi jo pripravi oče (sedaj je že v 96. letu), je praznična, je nekaj posebnega, predstavlja dom. Pa naj si bo to kavna mešanica ali zelenjavna juha, v kateri vidiš pol njegovega vrta, ali pa jutranji žganci, za katere mora vstati že kakšno uro prej in zakuriti v peč. Hrana ima dušo. Če me hoče sestra razveseliti za praznik, mi speče preproste kekse, nekoliko prežgane, kot jih je delala mama.

Hrana je za človeka pomembna, veliko časa posvetimo njeni pridelavi in pripravi, vsepovsod se ponuja množica receptov in diet, nepogrešljiva je na praznovanjih ... Igra hrana pomembno vlogo tudi v Svetem pismu?

Uživanje hrane je v prvi vrsti povezano z biološko funkcijo preživetja. Jemo, da lahko živimo. Človekovo glavno opravilo je zato pridobivanje hrane in skrb zanjo. Hrana je temeljni pogoj za življenje, prav tako je tudi neke vrste sinonim za življenje. Z njo sta povezana tako človekovo čustveno kot duhovno življenje. O hrani v takšnem ali drugačnem smislu najdemo zapise skoraj na vsaki strani Svetega pisma, od stvarjenja sveta na začetku, kjer Bog izroči vse sadove stvarstva človeku v jed, razen od drevesa življenja in spoznanja, do zadnje knjige Razodetja, kjer glas iz nebes ukaže vidcu, da poje zvitek knjige Božje modrosti.

Zdi se, da je prvo sporočilo, ki ga Sveto pismo daje človeku preko hrane to, da je ustvarjeno bitje, da ne živi sam iz sebe, ampak da prihaja življenje vanj od zunaj, da je torej odvisno bitje, da potrebuje drugega, da torej potrebuje odnos. Izvirni greh je vezan na hrano, ker se lahko prav ob hrani najhitreje zamegli razlika med darom in darovalcem. Tako človek sam postane protagonist svojega preživetja. Jezus ni bil slučajno najprej skušan prav s tem, da bi sam iz kamna ustvaril kruh, da bi si sam s svojo močjo zagotovil hrano in preživetje. Ob hrani se razkriva že naslednje pomembno sporočilo o človeku, da je namreč bitje odnosov, da ga nikoli ne bo mogla izpolniti samo fizična hrana, ampak potrebuje več, potrebuje drugega. Podoba gostije, ki jo pogosto srečamo v Svetem pismu, je tako sinonim za življenje, ki se dogaja v občestvu.

Rutina knjiga lepo izraža vero antičnega človeka, ko pravi, da je Gospod obiskal svoje ljudstvo in jim dal kruha. Izraelce je v puščavi hranil z mano, krokarjem je zapovedal, da so Eliju prinašali kruh in meso, Jezus je s petimi ječmenovimi hlebi in dvema ribama nasitil pet tisoč mož brez žena in otrok. Po besedah psalmista Bog skrbi za hrano vsemu, rastlinam, živalim in človeku. Je torej Bog opremil zemljo z dovolj hrane, da ne bi bilo treba nikomur stradati?

Greh je vstopil v svet preko odnosa do hrane.

Odmetavati hrano pomeni odmetavati osebe, teptati človeško dostojanstvo.

HRANA V SVETEM PISMU

Hrana je prostor za resničen odnos z Bogom.

Tako Stara kot Nova zaveza imata veliko opravka s posamezniki: od dreves v Eden do drevesa življenja (1 Mz 1), ki bo v knjigi Razodetja postalo zdravilo narodom (Raz 22); od mane v puščavi (2 Mz 16; 4 Mz 11) do Obljubljene dežele, kjer se cedita mleko in med (2 Mz 3; 4 Mz 13; 5 Mz 8); od poroke v Kani (Jn 2) pa vse do zadnje večerje (Mr 14) ter čudežnega ribolova (Jn 21) in lomljenja kruha po vstajenju (Lk 24). Obstajajo številne zgodbe, v katerih ima hrana pomembno mesto. Razlagalec André Wenin celo zapiše: »V Svetem pismu sta prehranjevanje in pitje rdeča nit celotne pripovedi.«

Tako kot vsako drugo resničnost lahko tudi hrano obravnavamo izključno z materialnega vidika, torej da je potrebna za fizično preživetje. Na ta način zajamemo le en vidik, ki pa ni najpomembnejši za življenje. V vseh kulturah in religijah ima hrana tudi simbolni pomen. Sveto pismo pri tem ne dela izjem, saj lakota in žeja ne izražata zgolj zadovoljitve biološke potrebe ali užitka, temveč sta simbolno dejanje, tako da razkrivata nekaj o človekovem bitju in njegovi želji po Absolutnem. Poleg

tega je prehranjevanje znak blaginje, blagoslova, veselja, bogastva; jesti in piti pomeni uživati življenje (prim. 1 Kr 4,20: »Juda in Izrael sta bila številna kakor brezštevili pesek ob morju; jedli so in pili in se veselili.«). Pomanjkanje hrane pa je, nasprotno, znamenje nesreče, prekletstva; v primerih žalovanja se človek prostovoljno vzdrži jemanja hrane, se posti; lakota in žeja sta močan ugovor zoper dobroto Boga Stvarnika. Skupno uživanje hrane pri pogostitvi priključuje vrsto simbolov in življenjskih situacij, ki pomenijo človeške in verske vrednote: prijateljstvo, družina, solidarnost, življenje, liturgično praznovanje, izkušnja tolažbe in spomina, gostoljubje itd.

PRAVILA PREHRANJEVANJA

Prva zapoved o hrani sovпада s prvo zapovedjo, ki jo je Bog dal človeštvu: »Od vseh dreves v vrtu smeš jesti, le od drevesa spoznanja dobrega in hudega ne smeš jesti, kajti na dan, ko boš jedel z njega, boš zagotovo umrl.« (1 Mz 2,16-17) Hrano je dal Bog, hkrati pa je bila dana tudi

Svetopisemska pravila o prehrani ščitijo odnos med ljudmi in odnos ljudstva z Bogom.

foto: Aaron Burden (Unsplash)

NOVOZAVEZNI POGLED NA HRANO

UVOD

»Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga.« Ta slovenski rek govori o spoštljivem odnosu do hrane in do celote življenja. Svetopisemski pogled nam pomaga razumeti, da kruh ni zgolj hrana, temveč predstavlja življenje, kakor miza postaja prostor srečevanja in podelitve življenja v skupnosti. Moderno blagostanje nas v marsičem vodi v odmik od celostnega pogleda na življenje. Kot je bil v Pavlovih časih že na pohodu gnosticizem, ki je zavračal telesnost kot znamenje zemeljske propadljivosti, danes v ospredje stopa na eni strani znanstveni gnosticizem, ki poudarja človekovo vedenje in up človekove popolnosti, na drugi strani pa senzualni relativizem, ki se usmerja v zadovoljitev hipne potrebe po ugodju. Tako gre na eni strani kruh s pretečenim rokom takoj

v odmet, medtem ko na drugi svoj obrok omejimo zgolj na okus izbrane nutele ali pa na proteinske dodatke; vse, da bi bili močni, krepki in zadovoljni tu in zdaj. Izbornost in pozornost na zdravje nista napačni, vendar ne smeta pozabiti na celostnost človeka in življenja. Svetopisemski pogled, kakor tudi Pavlova misel, vabi k celostnemu pogledu in ovrednotenju smiselnosti vsega ustvarjenega. K razumevanju Pavlove misli in pogleda na hrano bomo stopili preko osvetlitve Jezusovega življenja, njegovih prilik in pashalne daritve.

JEZUS HRANO POVEZUJE Z ŽIVLJENJEM

Jezus svoje javno življenje začelja s preizkušnjo postenja. Daleč od tega, da hrane ne bi potreboval, saj je naposled postal lačen (Lk 4,2), oz.

Hrana in življenje najdeta svoj smisel zgolj v odnosu in v drži hvaležnosti do Boga, od katerega vse prejemo (Mt 4,4).

foto: Dilara Garfulina (Unsplash)

OD SADU SPOZNANJA DO DREVESA ŽIVLJENJA

Hrana v Božjem odrešenjskem načrtu

*Bog Stvarnik
je najprej
dajalec hrane.*

Sveto pismo veliko govori o hrani – pravzaprav dosti več, kot bi pričakovali od svete knjige, ki se ukvarja z duhovnostjo. Presenetljivo je, da se hrana omenja na vseh glavnih mestih v Svetem pismu, oziroma drugače rečeno, na vseh glavnih postajah velike odrešenjske drame, ki je ubesedena v Bibliji. Glavna dejanja v tej drami so: Stvarjenje, Padec, Izrael, Jezus, Cerkev in Dovršitev. V tem prispevku si bomo na kratko ogledali, kakšno vlogo igra hrana v vsakem od teh dejanj.

STVARJENJE

Bog ustvari kozmos kot prostor, v katerem se bo razodevala njegova slava. Človek, vrhunska Božja stvaritev, ima pri tem posebno vlogo: delal naj bi rajski vrt (1 Mz 2,15) ter posredoval med Bogom in stvarstvom kot kralj in duhovnik. Zdi se, kot da je njegova vloga to, da vse stvarstvo vodi k Bogu in ga tako napravi za eno samo veliko Božje svetišče.

foto: Tamara Gak (Unsplash)

OSNOVNA HRANA V SVETEM PISMU IN NJEN POMEN

VODA

Voda je v Svetem pismu vir življenja in rodovitnosti. »Piti vodo iz svoje kapnice« (2 Kr 18,31) je bila pregovorna želja vsakega Izraelca, zato so v deževnem obdobju vodo zbirali v izkopyane kapnice (cisterne). Človeška žeja oziroma potreba po vodi je temeljna človeška potreba, vendar ne sme postati merilo in cilj človeškega življenja (2 Mz 17,1-7). Po rabinskem izročilu je skala, iz katere je pritekala voda (2 Mz 17,1-7; 4 Mz 20,2-13), Izraelce spremljala na potovanju po puščavi. V tej skali je Pavel videl Kristusovo podobo: »Vsi so jedli isto duhovno jed in vsi so pili isto duhovno pijačo. Pili so namreč iz duhovne skale, ki jih je spremljala. In ta skala je bil Kristus.« (1 Kor 10,3-4)

SOL IN KVAS

Gideon je »pripravil kozjega mladiča in nekvašenega kruha iz škafa moke [...], vse to je odnesel [...] pod terebinto in daroval« (Sod 6,19). Meso je bilo pred daritvijo osoljeno. Po antičnem mišljenju ima sol očiščevalno moč, zato so jo uporabljali tudi pri (nekaterih) daritvah: »Sleherni dar jedilne daritve

osoli; ne daj, da bi na tvoji jedilni daritvi manjkala sol zaveze s tvojim Bogom; pri vsakem daru daruj sol!« (3 Mz 2,13; Ezk 43,24)

Sol daje okus, ohranja in celo očišča (prim. 2 Kr 2,19-22). Judje so jo uporabljali v bogoslužju, pri pripravi žrtve (prim. 2 Mz 30,35) in pri sklepanju zaveze (prim. 4 Mz 18,19; 2 Krn 13,5); od tod izraz »sol zaveze« (in »solna zaveza«). Gre za zavezo, ki je trajna, kakor je trajen okus soli. Sol je v antiki simbolizirala trajnost in vrednost. Glavni vir soli v Izraelu je bilo Mrtvo morje.

Gideon je (kakor Abraham v 1 Mz 18) postregel nekvašen kruh, ki je najhitreje pripravljen. Naglica pri postrežbi (gostoljubje) ni omogočala uporabe kvasa. Podobno na praznik pashe Judje kruhu niso smeli dodati kvasa, ker so Egipt zapustili v naglici (kruh ni imel časa za vzhajanje). Pri obhajanju pashe zato ne uživajo ničesar kvašenega. Vsako hišo je treba temeljito očistiti, da se odstrani vsaka sled *hameca* (kvasa): »Že prvi dan odstranite kvas iz svojih hiš! Kajti kdor koli bo od prvega do sedmega dne jedel kaj kvašenega, bo iztrebljen iz Izraela.« (2 Mz 12,15)

BOG NAJDE PRAVEGA MOŽA

Veliko ljudi ne ve, da je Bog klical tudi druge ljudi, preden je končno poklical Abrama. Najprej je Bog poklical Eberja in mu je rekel: »Eber, pojdi iz svoje dežele, iz svoje rodbine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal. Iz tebe bom naredil velik narod, blagoslovil te bom in naredil tvoje ime veliko, da bo v blagoslov. Blagoslovil bom tiste, ki te bodo blagoslovljali, in preklel tiste, ki te bodo preklinjali, in v tebi bodo blagoslovljeni vsi rodovi zemlje.«

Eber pa je rekel: »Kdo si ti?«

In Bog je odgovoril: »Bog.«

Eber je vprašal: »Bog česa?«

In Bog je odgovoril: »Bog vsega.«

In Eber je rekel: »Ne bodi smešen! Bog vsega ne obstaja. Je bog sonca in je bog lune, je bog gora in bog dolin, je bog gozdov in bog puščav. In če vprašaš mene, si malo prepozen, kajti vse že ima boga, boga vsega pa sploh ni. No, ne rečem, če se boš malo potrudil, boš morda našel še kakšno stvar, ki nima boga. Žabe, se mi zdi, so trenutno še brez boga. Preveri, kako je s to stvarjo, in potem se lahko pogovarjava, ampak boga vsega pa enostavno ni!«

Toda Eber in Bog se nista nikoli več pogovarjala. Naslednji, ki ga je Bog poklical, je bil Peleg. Bog je rekel: »Peleg, pojdi iz svoje dežele, iz svoje rodbine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom

¹ Besedilo je prevedel in uredil Gregor Čušin, izvirno besedilo je napisal Marc Gellman.

KAKO NAHRANITI SRCE IN KOGA POVABITI NA VEČERJO?

Ste že bili kdaj v dilemi, koga povabiti in koga ne? Na poroko, krst, praznovanje rojstnega dne, božično večerjo, župnijsko praznovanje ...

Morda vam je bližje dilema o tem, ali povabilo sprejeti ali ne?

S kom ste si že delili mizo, hrano?

Lk 14,15-24 nam zgovorno pripoveduje o tovrstnih dilemah, morda vas nagovori v teh dneh.

Pred nami je čas polnih miz. No, vsaj pregovorno, če se ob tem potrudimo ignorirati misel na vse tiste, ki v celem mesecu ne bodo pojedli toliko hrane kot mi v nekaj prazničnih, celo svetih večerih.

Bivamo v času, ko je izjemno popularna skrb za porabo hrane do zadnjega olupka. Kar vsekakor pozdravljamo in si mislimo – KONČNO! Jesenski teden restavracij 2023, v katerem so sodelovale mnoge vrhunske restavracije, se je na primer odvil pod zgovornim sloganom *Več okusa, manj ostankov*. Izposodili bi si lahko tudi svetopisemsko vrstico in ga obarvali z vodilno mislijo naše tokratne številke: »Vse, kar je ustvaril Bog, je dobro in ničesar ne smemo zametavati.« (1 Tim 4,4)

Pa vendar slutimo, da gre za mnogo globlje vsebine, kot jih prebavlja naš želodec in skrb za trajnostni razvoj. Morda bi nas v to globljo resničnost najhitreje uvedlo vprašanje: *S čim hranim svoje srce?* Ali pa: *Kje nakupujem sestavine za pravo hrano, ki jo ponudim srcem svojih otrok in bližnjih?*

Jesus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.« (Jn 6,35)

Tako jasno spregovoriš, Gospod. A jaz še vedno iščem naokrog ugodnejše, bolj ekološke, vrhunske in sicer mamljive ponudbe.

Ti pa še vedno čakaš name in se mi daješ, kot se daje ljubezen. Popolnoma, zastonj, nevsiljivo. Preprosto ostajaš, me pričakuješ, ne obupuješ nad menoj. Ne požre te zob časa, ne razgrabijo te mrzlične akcije in popusti.

Ti ves čas ostajaš. Se rojevaš. V štalah in blatu, v vojnah, vrhunskih restavracijah, med begunci,

v naši župnijski sredi ... med tistimi, ki so pozabili, da so krščeni, in v hodnikih bolnišnic, sirotišnic, zaporov. Med tistimi, ki čakajo ob praznih jaslih, in tistimi, ki ne zmorejo več sproti očistiti smradu in gnoja.

Ti ves čas ostajaš in se daješ v hrano. Vsem. Brez izjeme. Čeprav ne nehamo delati popisov in seznamov, kdo bo vabljen *k našemu omizju*. Tja umeščamo te in one, po barvi in teži ter drugih kriterijih.

A tvoj kriterij je le en – vse si nas ustvaril ti. Vsi smo tvoji. Prišel si, da bi se nam dal v hrano. Vsem! Grešnim. Nepopolnim. Posvečenim. Zlomljenim. Vsem.

Rojstvo spoznanja o tvoji Ljubezni je novica, ki presune in obrne na glavo vse. Spremeni perspektivo. Nahrani, poboža, daje moč za še nešteto korakov, čeprav sem že pri zadnjem zadihana ugotavljala, da je to to. Da je nesmiselno in da je konec.

Pa je zadišalo po tebi. In sem te ugledala. Moje srce je vedelo, da poslej ne bo več ne žejno ne lačno. Tedaj sem spoznala, da si ti hrana za vse. Kako zelo prija, ko srce ponovno okusi Ljubezen. Tvoja Ljubezen vrača življenju tek, srcu daje moč ... Nenadoma sem ugotovila, kako zelo podhranjena sem tavalala kljub polnemu želodcu. ...

IZZIV(I)

1. Komu bom med prazniki podaril hrano za srce?
2. Preberi Lk 14,15-24.
3. Kaj lahko naredim, da bomo doma zavrgli manj hrane?
4. Kdo v moji bližnji ali daljni okolici v tem trenutku še ni okusil praznične mize? Lahko kako pristopim do njega in to spremenim?

MILOST V TVOJIH OČEH, RAZLAGA ODLOMKOV PRVE IN DRUGE MOJZESOVE KNJIGE

s. Snežna Večko
Zavod Biblično gibanje (2023)

Knjiga *Milost v tvojih očeh* z 209 stranmi in z nekaj reprodukcijami iz Dorejeve Biblije bralcem odkriva temeljna sporočila pripovedi o začetkih človeštva in izvoljenega ljudstva. Skozi razlago literarne zgradbe in besedišča se razodeva umovanje davnih prednikov, ki je blizu našemu lastnemu iskanju.

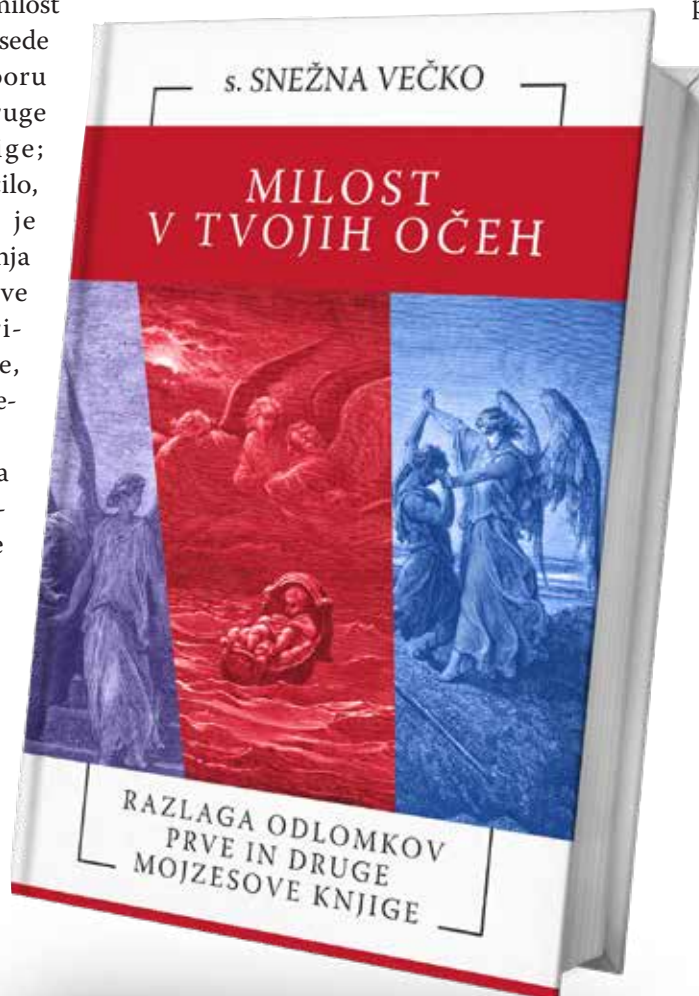
Sveto pismo si prizadeva, da bi človek živel na polno. Govori o odločilnih dogodkih zgodovine Božjega ljudstva pa tudi o intimnih srečanjih med Bogom in človekom. V takih srečanjih med Bogom in Mojzesom se večkrat ponovijo besede, da je Mojzes našel milost v Božjih očeh. Te besede so dale naslov izboru razlag Prve in Druge Mojzesove knjige; in sicer kot sporočilo, da je vse, kar se je zgodilo od stvarjenja sveta preko njegove zgodovine do prihodnje izpolnitve, milost, ki smo jo prejeli zastoj.

Pričujoča knjiga je nastala kot priročnik za študente Teološke fakultete

pri predmetu Eksegeza Peteroknjžja. Služi za predavanja v Biblični šoli, v pomoč bo voditeljem bibličnih skupin, namenjena je vsem, ki iščejo odgovor na temeljna življenjska vprašanja. Uvaja v celostno branje Svetega pisma in pri tem upošteva tudi situacijo današnjega bralca.

Razlage svetopisemskih besedil s. Snežne prebujajo ljubezen do Božje besede in nagovarjajo bralca, da jim lahko zaupa in jih spusti v svoje srce. Avtorica se trudi presegati zgolj študijsko-zgodovinski pristop do Svetega pisma. Sodobnemu bralcu želi pomagati, da bi lahko tudi preko

pogosto nerazumljivih in oddaljenih starozaveznih podob in zgodb prepoznal razodeto biblično sporočilo za svoje življenje in sodobni čas. Uvaja ga v *celostno branje* Svetega pisma, ki vključuje različne vidike in plasti besedila, pri tem pa upošteva tudi konkretno situacijo aktualnega bralca. •••

BIBLIČNA ŠOLA

Evangelii gaudium

Uvodno besedo bo imel
celjski škof msgr. dr. Maksimilijan Matjaž,
preroška besedila bosta predstavila
dr. s. Snežna Večko in dr. Samo Skralovnik.

Datumi srečanj so
(vsakič od 17.00 do 18.30):

25. 1. 2024

22. 2. 2024

21. 3. 2024

25. 4. 2024

23. 5. 2024

*Pri bogoslužju pogosto poslušamo
berila iz prerokov. So ti všeč?
Ali morda nerazumljiva?
Si jih želiš nekoliko pbljže spoznati?
V Biblični šoli bomo enkrat mesečno
predstavili izbrane odlomke prerokov,
ki imajo danes pomembno sporočilo
o Bogu, o nas in o svetu.*

**ZAVOD
BIBLIČNO
GIBANJE**

Zaželeno je, da se prijavite na
<https://biblicnogibanje.si/biblicna-sola/>
Vabljeni!

Horace Vernet, Jeremiah on the Ruins of Jerusalem (1844)